

Ubistvo koje je policija mogla spriječiti

Tamnokosa studentica kriminologije i dugokosi sarajevski policajac upoznali su se 1999. godine na treningu taekwondo borilačke vještine.

Armin Gazibara je tada devetnaestogodišnju Editu Čedić pratio kući, posjećivao je, udvarao joj se, činio sve da je osvoji. Još uvijek u euforiji, ona ga je upoznala sa svojom majkom, želeći da čuje njeno mišljenje.

Ali, Zehra Čedić (51) je u Gazibari vidjela nešto što njena oduševljena kćerka nije. 'Joj drago dijete', sjeća se da joj je rekla, 'ja mu vidim neko zlo iz očiju.'

Edita Čedić (22)
nekoliko mjeseci
prije smrti. Nju
je ubio dečko,
bivši policajac
iz Sarajeva,
Armin Gazibara
jer je odbila da
se uda za njega.
(Foto: CIN)

Noć prije Međunarodnog dana žena, a otprilike tri godine nakon što su se upoznali, Gazibara je posljednji put zaprosio Editu. Nakon što je odbila da se uda za njega, on joj je ispalio hitac u čelo. Potom je ispalio još jedan i napustio prostoriji. Prisjeća se da je njenoj majci tada rekao: 'Ti si kriva.'

Ožalošćena majka misli isto što i Gazibarina majka Nevzeta – policija je kriva za ubistvo Edite Čedić.

Gazibarini šefovi nisu obraćali pažnju na tuče u kojima je učestvovao, niti na njegovo agresivno ponašanje prema vozačima koje je zaustavljao u saobraćaju. Žalbe zbog uznemiravanja nastojali su opravdati. Branili su ga pozivajući se na birokratska pravila koja od preplašenih građana zahtijevaju da podnesu javnu i formalnu prijavu protiv policajca prije nego se bilo šta mogne poduzeti.

Izgleda da policija, čak ni nakon ubistva Edite Čedić, nije uvidjela potrebu za boljim procedurama za provjeru novih kandidata ili pak za pročišćavanjem vlastitih redove od loših kadrova.

Brzo je došlo do raskida

Nakon čarobnog početka njihove veze, Čedić i Gazibara su počeli živjeti zajedno. Ali, magija nije dugo trajala.

Bojala ga se, kaže njena majka. Nije se radilo o ljubavi, kaže ona, već prije o njegovoj želji da je posjeduje. Kada ju je udario četkom za cipele samo zato jer mu obuća nije bila ulaštena, Čedić se vratila kući.

Raskid je njenoj porodici uzrokovao velike probleme. Obučen u policijsku uniformu, Gazibara im je više puta dolazio na vrata. Uznemiravao ih je, prijetio pištoljem. Nekoliko puta je dolazio da traži Editu sa kolegama policajcima.

Zehra Čedić
smatra da bi
njena kćerka i
danas bila živa
da je policija
na vrijeme
odgovorila na
njihove apele za
pomoć. Ubio ju
je dečko, bivši

policajac.

(Foto: CIN)

Čedići su u više navrata zatražili pomoć od policije, čak su o Gazibarinim postupcima informisali i njegove nadređene. Misle da im policija nije vjerovala.

‘On je psihopata. On je podvojena ličnost’, kaže Zehra Čedić. ‘Ima dva lica. On je ostavio tamo gdje je radio neki fini dojam. Uvijek je bio spreman da uskoči, da pomogne drugu. I njega su smatrali naj, naj i kada bi to prijavljivali, odmah bi se sa njim solidarisali’, kaže ona.

Gazibarina majka krivi njegove nadređene. ‘Mogli su to spriječiti’, kaže ona. ‘I njegov komandir... Mogli su to spriječiti...’

Jasmin Idrizović, tadašnji komandir Policijske uprave Novo Sarajevo, gdje je Gazibara radio, kaže da je policija uradila sve što je mogla. Protiv Gazibare su vođeni disciplinski postupci, ali nijedna od podnesenih prijava nije bila dovoljno ozbiljna da bi rezultirala otkazom. Porodica Čedić nikada nije podnijela formalnu žalbu, niti tužbu. Da jeste, kaže, možda je i mogao uraditi više.

Zehra Čedić se sa gorčinom sjeća kako joj je Idrizović govorio da im Gazibara neće nauditi: ‘Šef je govorio, ‘Ma kakvi, ne smije on. On zna što to znači. Nije on lud’.’

Ali Idrizović kaže: ‘One ni u jednom trenutku nisu htjele da se poduzme bilo kakva odgovornost protiv Armina.’ Zehra Čedić priznaje da se porodica bojala udvarača njene kćerke. Nisu željeli da mu naškode, samo su željeli da se udalji od njih.

Idrizović navodi još jedan argument. Čak i da je otpustio Gazibaru, to vjerovatno ne bi pomoglo Editi. Gazibara je početkom 2001. godine sam napustio posao policajca koji je obavljao od 1998. godine.

Otišao je svojom voljom. Uzeo je bolovanje sa kojeg se nikada nije vratio.

‘Moj direktni uticaj na Armina Gazibaru je bio do momenta odlaska na bolovanje. Poslije mi nismo imali upliva gdje se on kreće’, kaže Idrizović.

Sa Gazibarinim odlaskom iz policije, odbačeni su disciplinski postupci koji su se vodili protiv njega.

Iza rešetaka

Umjesto policijske uniforme sada dvadeset-devetogodišnji Gazibara nosi zatvorsko odijelo. U zeničkom zatvoru izdržava kaznu od 14 godina i osam mjeseci.

U nedavno obavljenom razgovoru sa novinarima Centra za istraživačko novinarstvo (CIN) iz Sarajeva govorio je o posljednjim mjesecima koje je proveo na slobodi. Kaže da je dao otkaz i otišao u Oslo da osigura novi početak za sebe i Editu. Tvrdi da je to bila njena ideja.

Nakon što je odbila da se uda za njega, Armin Gazibara je početkom marta 2001. godine sa dva hitca iz pištolja ubio bivšu djevojku Editu Čedić.
(Foto: CIN)

Međutim, kada se vratio i zaprosio je, ona ga je odbila. Nije mogao podnijeti pomisao da se uda za drugog.

‘Ja ili niko’, ponovio je prijetnju koju joj je uputio.

Povlačeći dim cigarete i namještajući svoju dugu u rep svezanu kosu, Gazibara priča kako je uvijek bio temperamentan. Za sebe kaže da je sarajevski šaner, dijete ulice. Kaže da se uvijek družio sa problematičnim momcima sa Alipašinog polja. Tuče, pištolji bili su sastavni dio njegovog odrastanja.

Tukao bi se sa kolegama i sugrađanima koji su odbili pokazati legitimaciju. Za njega je i pogrešna riječ bila dovoljna da uperi pištolj ili započne tuču.

Jednom prilikom ga je kolega dok su radili u stanici upitao: 'Šta ti znaš?!' Započeo je tuču želeći mu pokazati da zna svašta.

U presudi kojom je upućen u zatvor zbog ubistva navodi se da Gazibara provalio u sobu Edite Čedić nakon što je dan proveo pijuci u kafiću sa prijateljima.

Gazibara međutim tvrdi da je Dan žena proslavio sa djevojkom, da joj je kupio sat i zaprosio je. Budući da ga je odbila, ostavio joj je rok do večeri da promijeni mišljenje.

Kasnije te večeri ju je nazvao, no nakon što ga je ona ponovno odbila, kaže da je odlučio da ju ubije.

Svojim roditeljima je rekao da će je ubiti. Kaže da je taksijem došao do njene zgrade, razvalio ulazna vrata od stana i vrata od njene sobe u kojoj je, kako kaže njena majka, pripremala ispit.

'Nisam razmišljao, što je najgore', prisjeća se on. 'Iskreno i ne sjećam se puno. Sjećam se taksija. Sjećam se vrata i sjećam se sobe. Prvi metak sam jedva ispalio. Vidio sam krv i onda kontam, možda sam je fulio i u sekundi kontam sada će policija, sada ćeš u zatvor. Šta si uradio?'

Kaže kako mu nedostaje. Ponekad mu je žao, a ponekada misli da je postupio ispravno.

Nakon ubistva, Gazibara se sakrio u stanu Emira Kadrića, svog

prijatelja koji je također policajac. Kadrić je očistio i sakrio oružje kojim je počinjeno ubojstvo. Kasnije je zbog pomaganja i skrivanja svog prijatelja osuđen na godinu i dva mjeseca zatvora. Na sudu se branio tvrdnjama da se plašio Gazibare.

Tokom suđenja na sarajevskom kantonalnom sudu, bivši policajac je imao dodatnu podršku od svojih ranijih radnih kolega.

‘Policajci su u principu solidarni i vrlo teško izdaju kolegu’, kaže Idrizović.

Zehra Čedić je sigurna da su zbog te solidarnosti neki od svjedoka odustali od svjedočenja jer su se plašili. Ipak, vjeru u policiju nije u potpunosti izgubila.

Nije lud

Zehra Čedić (51) kaže da je već pri prvom susretu osjetila zlo u očima kćerkinog dečka. (Foto: CIN)

Da li je policija trebala znati da nešto nije u redu sa Gazibarom? Idrizović kaže da su ga doktori proglasili sposobnim za rad. Ni na suđenju mu nije konstatiran bilo kakav psihički poremećaj. Neuropsihijatar dr. Abdulah Kučukalić je u svom iskazu naveo kako Gazibara ne pokazuje znakove privremene ili trajne duševne bolesti ili psihotični karakter, a ni simptome mentalne retardacije.

Pomoćnik direktora za tretman zatvorenika u zeničkom zatvoru Zulfikar Vojčić također kaže da Gazibara nije problematičan. ‘Nisu prisutni poremećaji u prostoru i vremenu. Kontakt se uspostavlja bez poteškoća. Zatvorenik zauzima ispravan stav prema ispitivaču.’ Čim odsluži trećinu kazne, što će biti ove

godine, Gazibara će imati pravo na produžene četverodnevne vikende izvan zatvora.

Policija kaže da ne planiraju poduzeti neke posebne mjere kako bi zaštitili porodicu Čedić kada se to i dogodi.

Gazibara kaže da je još uvijek temperamentan i da često upada u tuče. Zbog toga mu samice nisu strane. Tvrdi da je lakše ubiti mangupe i kriminalce nego djevojku. Za sebe kaže da nije opasan i da je nasilan samo ako ima razloga za to.

'Bez razloga, vjerujte mi nisam... što se kaže ni mrava zgazio. S razlogom... Boga mi... Ne bi dobro prošli. Ne radim ti ništa, a ti mene zezaš. Moram te ubiti', kaže Gazibara.

Odlukom predsjednice FBiH Borjane Krišto 7. 2. 2011., Armin Gazibara je pomilovan tako što mu je zatvorska kazna od 14 godina i osam mjeseci zatvora umanjena za osam mjeseci.